

Sygn. akt V KK 398/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puzkarski

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza,
w sprawie **R. G.**

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29. VII.2005r. o przeciwdziałaniu
narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 26 stycznia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 24 lipca 2015 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 738,00 (siedemset trzydzieści osiem) zł, w tym 23 % podatku VAT, za obronę z urzędu skazanego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

R. G. stanął pod zarzutem tego, że:

1. w dniu 21 sierpnia 2014 r. w W., wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci heroiny w ilości 0.23 g netto, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. w dniu 20 sierpnia 2014 r. w W., w C.H. [...], ze sklepu C. zabrał w celu przywłaszczenia dwadzieścia bluzek o łącznej wartości 998 zł na szkodę C. Polska, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

3. w dniu 21 sierpnia 2014 r. w W. w C.H. [...] zabrał w celu przywłaszczenia dziewięć swetrów damskich oraz dwie bluzki damskie tj. mienie o łącznej wartości 818,90 zł na szkodę C. Polska, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

Na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. prokurator wniósł do Sądu Rejonowego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie R.G.:

- za czyn w pkt 1 - kary 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn w pkt 2 - kary roku pozbawienia wolności,
- za czyn w pkt 3 - kary roku pozbawienia wolności,
- kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby.

Sąd Rejonowy na posiedzeniu w przedmiocie wydania wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy, uwzględnił tenże wniosek co do istoty i wyrokiem z dnia 24 lipca 2015 r., uznał R. G. za winnego popełnienia:

- zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 i za to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2 i za to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 3 i za to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 85 k.k. i 86 k.k. wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z opartym na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.p.k. warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 1 sierpnia 2015 r.

Od powyższego wyroku kasację na niekorzyść wniosł Prokurator Generalny.
W kasacji zarzucono:

1. rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu R. G. za czyny opisane w pkt II i III wyroku kar jednostkowych niezgodnych z wnioskiem prokuratora złożonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k. uwzględniającym dokonane z podejrzanym uzgodnienia,

2. rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego R. G. kary łącznej pozbawienia wolności powyżej sum jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych za poszczególne przestępstwa objęte karą łączną.

W konkluzji kasacji wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym.

Prokurator Generalny trafnie wskazał, że orzeczenie przez Sąd Rejonowy na posiedzeniu w trybie art. 343 k.p.k. kar jednostkowych niezgodnych z wnioskiem prokuratora stanowi rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Istotą skazania konsensualnego na posiedzeniu w tym trybie jest orzekanie przez sąd w zgodzie z ustaleniami zapadłymi między prokuratorem a podejrzanym, ewentualnie zmodyfikowanymi na tymże posiedzeniu. Poza sporem jest w niniejszej sprawie, że kary jednostkowe orzeczone przez Sąd Rejonowy za czyny zarzucone w pkt 2 i 3 aktu oskarżenia (pkt II i III wyroku z 24 lipca 2015 r.) odbiegają od kar uzgodnionych przez prokuratora i podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym i wnioskowanych przez prokuratora we wniosku o skazanie bez przeprowadzania rozprawy. Co ważne, treść tego porozumienia z pewnością nie została zmodyfikowana w toku posiedzenia w dniu 24 lipca 2015 r., nie stawili się nań bowiem prokurator ani oskarżony. W takim stanie rzeczy wydanie na posiedzeniu wyroku wymierzającego kary odbiegające od proponowanych w treści wniosku było w świetle art. 343 § 7 k.p.k. niedopuszczalne. W orzecznictwie sądowym powszechnie przyjmuje się, że „w razie uzgodnienia oskarżonego i

prokuratora, że zapadnie wyrok skazujący na określoną karę, nie jest możliwe wydanie go na posiedzeniu i wymierzenie innej kary, niż ustaliły to strony. Jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku prokuratora opartego na porozumieniu z oskarżonym, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych” (wyrok SN z dnia 28 października 2014 r., III KK 326/14). Postępowanie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie stanowiło rażące naruszenie art. 343 § 7 k.p.k. i niewątpliwie miało istotny wpływ na zapadłe rozstrzygnięcie.

Zasadny okazał się również zarzut naruszenia prawa materialnego przy orzekaniu kary łącznej pozbawienia wolności. Orzeczona w pkt IV wyroku kara dwóch lat pozbawienia wolności wykracza poza sumę wymierzonych kar jednostkowych, co stanowi rażące naruszenie art. 86 § 1 k.k., a istotny wpływ tego uchybienia na treść rozstrzygnięcia jest oczywisty.

Wobec powyższych uchybień niezbędne okazało się uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Wobec wniesienia kasacji przed upływem 6 miesięcy od uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku takie rozstrzygnięcie nie narusza przepisu 524 § 3 k.p.k. W ponownym rozpoznaniu Sąd Rejonowy zwrócić powinien baczną uwagę na rygory postępowania w przedmiocie wniosku prokuratora o skazanie bez przeprowadzania rozprawy oraz na zasady rządzące wymierzaniem kary łącznej.

kc